



**ROZSUDOK  
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margity Fridovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **E.**, bytom M., X., zast. J., advokátom, so sídlom N. proti žalovanému: **P.**, so sídlom H., X., zast. J., A., X., o zaplataenie 85 185,50 Sk s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 13. novembra 2006 č.k. 10 Cob 29/2006- 145, takto

**r o z h o d o l :**

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10 Cob 29/2006 zo dňa 13. novembra 2006 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

**O d ô v o d n e n i e :**

Okresný súd v Čadci rozsudkom č.k. 6 Cb 22/2004-125 zo dňa 8.2.2006 zamietol návrh žalobcu a uložil mu povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 32 360 Sk na účet právneho zástupcu žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podaným návrhom proti žalovanému domáhal zaplataenia 85 185,50 Sk s príslušenstvom z dôvodu nesplnenia záväzku žalovaného, ktorý vyplýva zo zmluvy o sprostredkovaní predaja optického tovaru. Po opätovne vykonanom dokazovaní v zmysle intencií odvolacieho súdu, súd z predložených faktúr žalobcom a porovnaním faktúr predložených

žalovaným zistil, že žalobca za mesiac september 2001 sprostredkoval predaj optického materiálu a vyfakturoval celkom 179 387 Sk, teda odmena žalobcu podľa zmluvy sprostredkovaní predstavovala 17 938 Sk, v ktorej fakturácii je započítaná fakturácia, na ktorej sa podieľal žalobca počas výstavy v Trenčíne v dňoch 13. až 17.9. Keďže žalovaný preukázal vyplatenie zálohy na odmenu podľa zmluvy o sprostredkovaní 20 000 Sk a druhýkrát 13 000 Sk, spolu 33 000 Sk, teda na odmene z objemu predaného optického tovaru žalobcom v prospech žalovaného nebol súdom zistený nedoplatok a pokiaľ takýto nedoplatok mal byť, žalobca ho inými dôkazmi nepreukázal. V ďalšej časti návrhu, v ktorej sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplattenia sumy 22 779,40 Sk, ktorá mala byť sumou zo zaplattených leasingových splátok na motorové vozidlo, súd túto sumu považoval za bezdôvodne žalovanú, pretože nebolo pochybností o tom, že zmluva o nájme hnuteľnej veci, založená do súdneho spisu v origináli zo dňa 9.5.2001 je zmluvou podpísanou žalobcom s jeho vlastnoručným podpisom. Samotná skutočnosť, že kópiu tejto zmluvy žalobca nemá k dispozícii neznamená, že by účinnosť tejto zmluvy bola anulovaná. Teda ak za obdobie 9.5.2001 do 11.10.2001 žalovaný za prenájom vozidla vyúčtoval žalobcovi sumu 46 948,50 Sk, nezapočítal obdobie od 9. do 31.5.2001 a od 30.9. do 11.10.2001. Podľa evidencie žalovaného a dokladov predložených žalobcom, žalovanému z titulu prenájmu motorového vozidla 22 779,40 Sk, teda je to práve naopak, žalobca z dôvodu prenájmu vozidla žalovanému dlhuje sumu 24 169,10 Sk. Aj v tejto časti považoval súd návrh žalobcu za bezdôvodný. Súd pri rozhodovaní aplikoval ust. § 642 Obch. zák. o zmluve o sprostredkovaní, kedy sa sprostredkovateľ zaväzuje, že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou a záujemca sa zaväzuje zaplatiť sprostredkovateľovi odplatu, teda províziu. V ďalších ustanoveniach Obchodného zákonníka je ustanovený ďalší postup pri sprostredkovateľskej zmluve. Súd v predmetnej veci mal preukázané, že provízia, ktorá prislúchala žalobcovi v zmysle zmluvy o sprostredkovaní uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, bola vyplatená žalobcovi formou zálohy. Žalobný návrh žalobcu týkajúci sa zaplattených poplatkov za leasing motorového vozidla súd nepovažoval za dôvodný a v tejto časti návrh v celom rozsahu zamietol. Na základe vykonaného dokazovania a z dôkazov predložených žalobcom súd dospel k záveru, že všetky zložky špecifikované v návrhu, ktoré v súhrne predstavovali žalovanú istinu vo výške 85 185,50 Sk sú nedôvodné a návrh ako nepreukázaný zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca.

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 13.11.2006 č.k. 10 Cob 29/2006- 145 odvolanie žalobcu odmietol a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu bol právnenému zástupcovi žalobcu J. v zmysle § 47 ods. 2 v spojení s § 49 ods. 1 veta prvá O.s.p. náhradne doručený dňa 7.7.2006. Dňa

7.7.2006 totiž uplynuli tri dni odo dňa uloženia poštovej zásielky, ktorá bola, ako to vyplýva z návratky doručeny, uložená na pošte dňa 4.7.2006. Dňom 8.7.2006 začala žalobcovi plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu v Čadci č.k. 6 Cb 22/2004- 125 zo dňa 8.2.2006. Posledný deň 15- dňovej lehoty na podanie odvolania tak pripadol na 24.7.2006 /s ohľadom na skutočnosť, že deň 22. júl 2006 pripadol na sobotu/. Žalobca podal proti rozsudku okresného súdu prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie zo dňa 21.7.2006 na pošte dňa 26.7.2006, t.j. po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odvolania. Krajský súd zdôraznil, že „fyzické“ prevzatie napadnutého rozsudku právnym zástupcom žalobcu nemá vplyv na plynutie lehoty na podanie odvolania. Začiatok plynutia lehoty nemožno preto začať počítať odo dňa nasledujúceho po dni, kedy si právny zástupca žalobcu prevzal zásielku /rozsudok/ na pošte, t.j. odo dňa 14.7.2006 /právny zástupca žalobcu zásielku prevzal 13.7.2006/. Pri aplikácii ust. § 47 ods. 2 O.s.p. poukázal odvolací súd na vydané judikované rozhodnutia Rs 12/2002, Rc 52/1996, rozhodnutie Ústavného súdu SR, uznesenie sp. zn. IÚS 17/01 z 19.4.2001, podľa ktorých tretí deň uloženia zásielky je dňom doručenia, pričom posledným dňom tejto 3-dňovej lehoty môže byť aj iný ako pracovný deň, samozrejme za predpokladu, že pri doručovaní je zachovaný postup podľa § 47 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca dovolanie a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie. V dovolaní uviedol, že Krajský súd v Žiline vážne pochybil pri posudzovaní priebehu celého doručovania predmetnej zásielky /rozsudku okresného súdu/ a neskúmal, či boli splnené všetky náležitosti podľa § 47 ods. 2 O.s.p., kde okrem iného sa uvádza, že ... doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí o tom, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Poukázal na to, že žiadne takéto oznámenie zo strany doručovateľa o tom, že zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu, ktorú uviedol v oznámení, nebolo realizované. Takže ani nemôže platiť fikcia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. o náhradnom doručení, pretože nebola splnená podmienka o tom, že doručovateľ zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu, ktorú uviedol v oznámení.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu vyjadril a žiadal dovolanie žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 O.s.p./ po preskúmaní procesných podmienok podľa § 236 a nasl. O.s.p. dospel k záveru, že v danej veci dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je dovolanie podľa § 237 písm. f/ O.s.p. prípustné.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Prípustnosť dovolania však nie je založená už tým, že dovolateľ príslušnú vadu konania tvrdí, ale až zistením, že konanie takou vadou skutočne trpí. Pretože iné vady konania podľa § 237 O.s.p. namietané neboli a z obsahu spisu nevyplývajú, je pre záver o prípustnosti /a zároveň dôvodnosti/ dovolania rozhodujúce, či konanie trpí vadami, na ktoré poukazuje dovolateľ. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, sa pritom jedná len vtedy, ak išlo o postup nesprávny, považovaný z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi.

V zmysle ust. § 45 ods. 1 O.s.p. súd doručuje písomnosť sám alebo poštou. Písomnosť môže tiež doručiť prostredníctvom súdneho exekútora, orgánu obce alebo príslušného útvaru Policajného zboru a v prípadoch ustanovených osobitným predpisom aj prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

V prípade ak súd písomnosť doručuje poštou, pri doručovaní musí byť dodržaný postup stanovený Občianskym súdnym poriadkom a to predovšetkým v ustanoveniach § 46, § 47 a § 48. V zmysle týchto ustanovení postup pri doručovaní písomností sa mení podľa toho, či ide o zásielku doručovanú do vlastných rúk alebo nie do vlastných rúk a tiež podľa toho, či sa zásielka doručuje osobe fyzickej alebo osobe právnickej.

V danom prípade súd prvého stupňa odvolaním napadnutý rozsudok doručoval poštou, pričom išlo o rozhodnutie, ktoré bolo potrebné doručiť do vlastných rúk a išlo o rozsudok, ktorý sa doručoval advokátovi. Z uvedeného vyplýva, že pri doručovaní tejto zásielky poštou bolo potrebné postupovať podľa ustanovenia § 48 O.s.p. Teda túto zásielku poštový doručovateľ mal doručiť advokátovi, ktorý bol oprávnený prijímať písomnosti.

Z ust. § 48 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že písomnosti určené advokátovi sa môžu účinne doručiť tiež advokátskym koncipientom a iným pracovníkom, ktorí sú u advokáta pracovne činní a poveril ich prijímaním zásielok. Predpokladom účinného doručenia je však to, že boli tieto osoby poverené prijímaním zásielok.

Ustanovenie § 48 O.s.p. určuje právne následky, ak vyššie uvedeným spôsobom písomnosť nebolo možné doručiť. V takomto prípade, za splnenia ďalších podmienok, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto nebol oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie.

V danom prípade odvolací súd pri posudzovaní včasnosti podaného odvolania nepostupoval podľa ustanovenia § 48 O.s.p., ale fikciu doručenia nesprávne vyvodil z ust. § 47 ods. 2 O.s.p.

Ustanovenie § 48 ods. 2 O.s.p., ale ani iné ustanovenie bližšie nešpecifikuje, v ktorých prípadoch je potrebné vychádzať z toho, že písomnosť doručiť nie je možné. Vzhľadom na závažnosť písomností doručovaných do vlastných rúk, je potrebné vychádzať z toho, že zmyslom zákonnej úpravy doručovania týchto písomností je to, aby takéto zásielky boli skutočne adresátovi doručené. Iba výnimočne by malo dôjsť k situácii, že sa vychádza z fikcie doručenia uvedenej v ustanovení § 48 ods. 2 O.s.p. Preto pri doručovaní písomností advokátovi, určených do vlastných rúk, je potrebné, aby doručovateľ vhodným spôsobom preveril, či písomnosť skutočne nie je možné doručiť. Za tým účelom môže napr. sa pokúsiť o opakované doručenie, pričom môže urobiť vhodné opatrenie, aby opakované doručenie bolo úspešné. Tento postup však ale nie je postupom podľa ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p. Teda aj v prípade, ak by zásielka určená na doručenie advokátovi bola následne uložená na pošte, fikcia doručenia nenastáva podľa tohto ustanovenia, teda tretím dňom od jej uloženia na pošte, ale fikciu doručenia je potrebné posúdiť podľa ust. § 48 ods. 2 O.s.p., ktorá nastáva po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu.

V prejednávanej veci však zásielka súdu vôbec nebola vrátená, ale adresát si ju prevzal na pošte dňa 13.7.2006. Za tohto stavu mal odvolací súd v zmysle ust. § 48 ods. 1 O.s.p. vychádzať z toho, že táto písomnosť bola advokátovi riadne doručená týmto dňom, t.j. 13.7.2006, keď fikcia doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p. sa na toto doručovanie nevzťahuje a fikcia doručenia podľa § 48 ods. 2 nevznikla, keďže zásielka nebola vrátená súdu. Teda, ak advokát /právny zástupca žalobcu/ podal odvolanie na pošte dňa 26.7.2006, nepochybne ho podal včas a preto odvolací súd pochybil, ak toto odvolanie ako oneskorene podané odmietol. Takýmto spôsobom odňal možnosť účastníkovi pred súdom konať a obhajovať svoje práva. Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p., dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne aj o náhrade trov dovolacieho konania / § 243b ods. 4 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p./.

**P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.**

V Bratislave dňa 1. apríla 2008

Za správnosť vyhotovenia:

**JUDr. Margita Fridová, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

